

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za en mesec 1 gl. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za en mesec 1 gl. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 88.

V Ljubljani, v ponedeljek 20. aprila 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 19. aprila.

Tretja seja

poslaniške zbornice bila je brez posebne zanimivosti. Velik del časa potratil se je za naštevane raznih peticij, katerih je bilo doslej došlo že 115. Med njimi je bila tudi prošnja gledé oproščevanja davkov po trtni uši uničenih vinogradov, ako vinorejec tudi le četrt hektara vnovič zasadi s trtami, katero je po sklepu deželnega zbora deželni odbor kranjski poslal državni zbornici. Po navetu poslanca gosp. Povšeta sprejela se je ta peticija v stenografični zapisnik.

Razven peticij došlo je zbornici tudi mnogo predlogov in dve interpelaciji, izmed katerih je Wildauerjeva zaradi tega posebno znamenita, ker priča, da levičarji zatajujejo svoj centralizem in postanejo avtonomisti, če jim to bolje kaže. Nemški liberalni poslanec Wildauer se v dotični interpelaciji namreč hujuje nad deželno-brambovskim ministrom, ker je zaukazal, da morajo tirolske občine od 1. maja 1891 naprej v evidenci imeti neaktivne deželne brambovce, ter ga vpraša, kako more opravičiti to odredbo, ki nasprotuje deželnemu zakonu tirolskemu? V drugi interpelaciji vprašuje predarelski poslanec Thurnher trgovskega ministra, kako hoče varovati koristi avstrijskih živinorejcev nasproti Švici, ki je prepovedala uvažanje domače živine?

Izmed predlogov omenjam predlog Kokošinekov, da naj se računijo zamudne obresti od zastalih davkov od 100 gl. po 1 kr. na dan, predlog Marchetov gledé polajšav in podpor za škodo, ki jo prizadeva trtna uš, in predlog poslanca Hajeka gledé nedeljskega počitka trgovskih pomočnikov.

Prestopivši na dnevni red izročila je zbornica več predlogov raznim odsekom, ki se volijo v prihodnji seji. Pri vladni predlogi gledé razširjenja dunajskega mesta priporočal je dr. Kopp, da naj se pri začasni vravnavi hišnonajemnega davka odsek ozira tudi na pridobitni davek. Poslanec Bärnreither pa je s par besedami priporočal že lani sklenjeni pa od gosposke zbornice še ne rešeni načrt gledé registriranih pomožnih blagajnic.

V jutranji seji se bode volilo 10 raznih odsekov, v katere se slovenski poslanci tako-le razdelé:

V adresni odsek (36 udov): Klun in Šuklje, v budgetni odsek (36 udov): Šuklje, v obrtni odsek (36 udov): Klun, Kušar, Vošnjak, v vojni odsek (24 udov): Globočnik, Pfeifer, v justični odsek (24 udov): Ferjančič, v legitimacijski odsek (24 udov): Ferjančič, v peticijski odsek (24 udov): Gregorčič, Spinčič, v davkarski odsek (20 udov): Šuklje, v gospodarski odsek (24 udov): Povše, v imunitetni odsek (24 udov): Ferjančič, Globočnik.

Adresa in levičarji.

Gledé adrese poročal sem že zadnjič, da sta poljski in konservativni klub zbornici izročila skupen predlog. Levičarji so bili vsled tega jako iznenadeni, ker so sprevideli, da je zveza med imenovanimi kluboma tesnejša, kakor se je njim dozdevalo. „N. Fr. Presse“ je sicer tolažila svoje verne, da ta skupni predlog nima nobenega pomena, in da s Poljaki ni bil dogovorjen, ali grof Hohenwart je konservativnemu klubu razodel, da pisarjenje „N. Fr. Presse“ ni istinito in da je bil skupni adresni predlog izročen v soglasji s Poljaki. To naglašata tudi večerajšnji „Vaterland“. Liberalci so vsled tega spremenili svoj prvotni namen ter se adresnemu načrtu, ki ga izdeluje Bilinski, ne bodo pridružili, ampak vsled večeraj storjenega sklepa odseku izročili lastni

načrt. Njih dobri sklepi, da nečejo več nasprotovati, so torej jako hitro splavali po vodi in desnica in levica si bodele stali zopet nasproti, kakor v preteklih 12 letih.

Pa tudi razmere med levičarji samimi se niso spremenile in Steinwenderjeva nemško-narodna stranka je Plenerjevi in Chlumeckyjevi enako huda in nespravljiva nasprotnica, kakor v prejšnjih letih. To je pokazala pri volitvah podpredsednikov. Zadnjič sem pisal, da so bili prazni listki oddani menda od Mladočehov; reč je sedaj jasna; Mladočehi so glasovali za Chlumeckega in dr. Kathreina, češ, da bo prišel morda še čas, ko bodo morali v varstvo deželne avtonomije skupno marširati s tirolskimi avtonomisti. Ali Steinwenderjevi nemški narodovci niso hoteli glasovati niti za enega, niti za drugega, ker so v njih očeh le oni pravi Nemci, ki prisegajo na njihov program. Ni torej dosti upanja, da bi se levičarske stranke sporazumele med seboj.

Ovca cela in volk sit.

Coroninijev klub v javnih listih razglša svoj program, češ, da se hoče potegovati za skupno državo, za obstoječe ustavne razmere in za enakopravnost vseh avstrijskih narodov. Temu klubu so pristopili tudi trije istrski italijanski poslanci, ki so mu pa pri vstopu izročili izjavo, v kateri se pritožujejo o čedalje večjem razširjevanju slovenskih zahtev v Istri, in ga prosijo pomoči v boju zoper slovanstvo. Znano je, da je v Istri veliko več slovenskih, kakor italijanskih prebivalcev, in da prvi nič drugega ne zahtevajo, kakor pravice, ki so jim po ustavi zagotovljene. Radovedni smo torej, kako bode mogel klub ob enem ustrezati želji in zahtevi italijanskih poslancev istrskih.

LISTEK.

Mišenjsko jabolčko.

Ceški spisal Jakob Arbes. Prevel Fr. Štingl.

Spomladnje solnce se je smijalo na svet. Bela zimska odeja je kmalu izgubila, na drevesih in grmih so se pokazali nadepolni popki; od vseh strani doni na uho ta čas še bojazljivo žvrgolenje ptičic; skratka vse, kar človeka razveseljuje, oznanjuje prihod vigredi.

Tudi na samotnem Radogradu v Šumavi, kjer pomeni zima takorekoč popolno ločitev od sveta, se je začelo novo življenje. Smrtna tišina, ki je bila že nekaj mesecev edino značilno znamenje velikega dvora, prej gosposkega, sedaj pa že mnogo let v najemu, umaknila se je veselemu gibanju.

V dvoru vlada živo gibanje — tu prav pridno delajo ženske — moža pa ni niti jednega doma, vsi so na poljih, senožetih in v gozdu. Šest hlapcev orje, pet rahlja zemljo in drugih ima vsak posebej svoj posel. Tudi najemnik dvora, mož v najboljših letih in najstarejši, šestdesetletni hlapec Bartovec, kateri je od dela že tako slab, da jedva hodi, sta na polju. Najemnik hodi okrog svojih poslov in nadzoruje delo, Bartovec pa baš orje neki kamnjat breg z negloboko plodovito zemljo.

Kar nepričakovano stoji za Bartovcem najemnik, — gleda, kako počasi in okorno slabi roki držite

oralo, in kri mu šine od jeze v obraz. Zavpije na Bartovca. Stari hlapec napenja svoje moči; pa na posled vendar zopet roki omahnete, oralo slabo orje, in najemnik — saj vémo, kako osorni ljudje znajo! On priskoči, iztrga starcu bič ter ga šiba, kakor porednega dečka. Stari mož molčé čepi in s temnim, jeznim pogledom v očeh gleda in trpi kazen, orje potem dalje, četudi mora napeti vse svoje moči, da mu pot s čela in lica na zemljo teče.

Tudi na travniku pred dvorom, kjer poleg še golih jelš rumeni potok svoje valčke zlati v solnčni zarji, je živo in veselo. Otroci poslov so se vsuli iz dvora in med njimi tudi jedini sin najemnikov, krepek, desetleten, zdrav in brhek deček z velikimi, črnimi očmi.

Najemnikov deček igra in leta kakor navadno; sedaj z neznano zavestjo, sedaj brez ozira na svarjenje svojih starišev, razposajeno, da, poredno! . . . Najemnikov deček, najbrhkejši, najzdravejši od vseh leta kakor pušica, pleza na jelše in skaka raz njih kakor veverica. Njegov obraz je rudeč, kakor granatsko jabolko, lica žaré in iz črnih oči sršijo iskre bujnega otroškega veselja.

Tako in jednako je na samotnem dvoru radograjskem nekoliko dni. Jednako prične se tam pomlad vsako leto. Pa kaj vse pomaga, da je zapihal veter pomladnji, ko je zapihal samó na kratek čas, ko je sever vendar še gospodar narave in jedini njegov ledeni pihljej zadostuje, da izginejo vsi sledovi nezmotljivih znamenj pomladi.

Nepričakovano, čez noč se je nasmehnil s svojima ledenima ustnicama. Solnce izgine in iz sivih, otožnih oblakov pada gost sneg, ki ga mrzel veter divje goni pred seboj.

Kmalu se pokrije vsa okolica.

Radograd spremeni svoje lice, da ne bi človek verjel. Mesto pridnosti in dela vlada tam zopet smrtna zimska tišina. Gospodarsko orodje je pod streho spravljeno; konji in voli so v hlevu, posli pa v izbi za pečjó ali blizu peči lenobo pasejo. Pa tudi v prostornih in zračnih sobah najemnikovih je otožneje in nemirneje, nego prej; krepki deček ne leta več iz sobe v sobo, ne kriči, ne skače.

Po tisti noči, ko se je vreme nenadoma spremenilo, spal je posebno nemirno. Vsak trenutek se prebudi, kliče mamico, vsak trenutek hoče piti. Zjutraj sicer zaspi, pa v kratkem se zopet prebudi — lica mu žaré, ustnici sta beli, život je vroč — pravi, da ga glavica boli.

Ostane v postelji — prestrašena mati pokliče očeta in ta nemudoma pošlje po zdravnika v mesto, ki je poldrugo uro oddaljeno. Kakor veter drvi po zasneženem potu. Pa predno so pripeljali zdravnika, kateremu so koj v mestu naznanili stanje otrokovo, da bi mogel seboj prinesiti zdravila, bilo je že zdavnaj poludne minilo.

Mirno stoji zdravnik pri postelji bolnika. Z natančnostjo veččaka, ki je bil že več kot sto enakih slučajev bolezní videl, naroča, kaj naj se stori, keदार bode vročinska bolezen navrnejša in bolnik

Slovenskim delavcem!

Če sodimo vtise, kakeršne je imela delavska proslava 1. dne majnika minolega leta na raznotere delavske kroge pri nas, priznati moramo, da je uspeh te proslave ostal daleč za idealnimi predstavami, s kojimi se je navduševala stranka socialistov. V istini marljivemu možu gotovo še v sanjah ne šine v glavo, da bi en sam dan pohajkovanja smatral za Bog védi kako pridobitev. Delavec je dobro čutil, da ta dan zanj nima ni gmotnega, ni drugega važnega užitka, in v istini bilo je med lanskimi udeleženci „delavskega praznika“ mnogo taci, koji so le neradi „obhajali“ dan 1. maja, bodisi da so podlegli čarobnosti novega, neobičajnega gésla, ali pa prigovarjanjem tovarišev svojih, bodisi, da niso imeli dosti moči, ustavljati se tóku, koji se je v navalu polotil vseh delavskih vrst.

Danes, ko se lansko géslo k proslavi 1. maja z nova oglašá med delavci, pojavlja se vtis, kakoršnega so delavci imeli od lanskega praznovanja, v obilni meri. Zlasti so to mnogobrojni krogi delavcev na Nemškem, Angleškem, Francoskem, a tudi pri nas v Avstriji, koji v proslavljanju napominanega delavnika uvidijo neuspešno hujskanje družih vrst človeške družbe, in svetujejo, naj se nameravana demonstracija vrši v dan 3. maja, ki pade na nedeljo, ali pa popolnem — opusti, kajti v nedeljo se delavec istotako lahko poteza za ravnopravnost svojega obstanka, kakor v delavni dan.

Toda človeška družba se mora ravnati po zakonih, in kedor hoče imeti veljavno mesto v tej družbi, temu mora biti pred vsem postava sveta! Postava, koja ureja stališče delujočega nasproti delodajalcu, ta obstoji, je tó; ona je jasna in nje določbe ne pripuščajó nobenih izjem ni tej, ni drugi stranki.

Da bi naši delavci, koji hoté delati in tudi znajo, umeli tudi pogledati vsakemu, koji jim brezobzirno slika najgorostasneje utopije o bodočnosti delavstva, na dno duše in vprašali vsacega kričača, zlasti če vidijo, da mu delo ne diši, za njegovo minolost! Bog obvaruj delavce pred takimi sansculotti; s temi ne bodo gradili boljše bodočnosti, temveč sebi in narodu svojemu pripravljajo francosko revolucijo. Socijalna reforma, vredenje delavskega vprašanja so naloga dóbe naše; o tem svedočijo osobnosti (sveti oče, nemški cesar, kardinal Manning, nadškof Gibbons, grof de Mun i. dr.), koji se pečajo in zanimajo za te reforme. Kakor je nemogoče, da bi človeška družba obstala brez postav, istotako je nemóžno, da bi se kakoršna koli socijalna reforma, bodisi da se ne tiče samo delavstva, temveč tudi vse družbe, mogla izvršiti inače, nego v okviru teh postav — torej postavnim parlamentarnim potom. Delavci so državljani, kakor vsakdo, in imajo pravo, potezati se za vse državljanske pravice brez razločka — oni jih bodo tudi dosegli — tudi oni so kri iz krvi naroda, a samo v moči domovine in naroda svojega imajo zagotovljeno moč svojo.

prične blésti, — v katerih prestankih in koliko naj se dá zdravila, i. t. d. —

Mati in oče poslušá pri postelji kakor pribita. „In kakšno upanje?“ vpraša naposled oče s tresočim glasom, ko spremlja zdravnika k saném, ki naj ga odpeljejo v mesto nazaj. Zdravnik je skomizgal: „Vi ste pameten mož, in morem tedaj naravnost govoriti. Upanja je malo; tudi najmirnejša vročinska bolezen se navadno konča s smrtjo. Zdravila zoper njo véda ne pozna. Dajem samo kinin k olajšanju vročine — vse je samo reč narave. Ozdravljenje sicer ni izključeno, pa treba se je vendar na vse pripraviti.“

Zdravnik odide.

S potrtim srcem se vrne oče k postelji svojega sina. Gleda otroka, kako mirno leži in mirno diha, kakor bi bil čisto zdrav, pa zdravnikove besede mučijo dušo in krčijo srce kakor neprijeten spomin. Mož prej tako divji, jezen in trd; mož, ki menda še nikogar ni ljubil, jame verjeti, da ljubi svojega otroka več, kakor je mislil. Ledeni oklep njegovega srca jame se tajati.

Minili so trije dnovi; v gradu se nič ni premenilo. Vsak dan pride zdravnik in zopet odide. Bolezen še zmirom traja; zvišana temperatura ni še nastopila, žila sicer močnejše bije, a ne preminja se. Spanje je nemirno, bledenje še ni nastopilo — in vendar je bolnik nad budim brezdomno smrti, in ni moči reči, da je le brleča lučica nade . . .

V današnji dóbi narodnostnih naporov čutiti morajo jednako vse vrste katerega koli naroda, srca vseh jednako utripati, inače pokopljejo narod svoj v boju za narodni obstanek. Takozvani mednarodni socijalni demokrati samomoré sebe, in zlasti naši delavci ne smejo verjeti vsled skušenj povodom poslednjega ljudskega štetja, da ti prijatelji, govoreči z njimi v tujem jeziku, rekó: „Kjer je dobro, ondi je domovina delavčeva,“ mislijo ž njimi odkritosrčno. Kakor povsodi drugje na svetu, velja tudi o delavskem gibanju: „Kdor prej pride, prej melje.“ V boju za narodni imetek, koji je dražji, nego posvetni, ne sme nam Slovencem nedostajati niti jedne glave. Delavec je oče rodbine, je občan, je Slovenec, in o njegovem vedenju do naroda ne sme odločevati pritepeni tujec Bog védi, kake minolosti in v kaki službi, temveč razum in srce!

Prihaja nam na misel obraz: „Lov za srečo“. Za zračno, svetlo, pajčevinasto srečo drví se na bujnem vranici, kateremu srši ogenj iz oči in nosnic, — človek. Pot ga véde čez žive in mrtve v divjem diru. V hipcu pred jezdecem, ki ne vidi ničesar, nego svetlo mamljivost, zazija široko brezdomno. Strastnemu jahaču se dozdeva, da je že tik zaželeno sreče, da jo bo dosegel z roko, in drví dalje za njo, ko ta zračni prividek lahno plava nad brezdomno, bežeč dalje.

Preko zevajočega globokega brezdomna položena je samo ozka brvica, na koji bode težko našel prostora vranec s čveterimi svojimi velikimi kopiti. Kaj se bode pripetilo? Bode li jezdec ujel umikajočo se srečo, ali se bode prokopienil s konjem vred v globoko brezdomno? Kdo to vé?

Istotako drvé se v navadnem življenju cele jate ljudij za praznimi sanjami, za fantomi, katerih ne morejo doseči zaradi strme višine, zaradi marsikateroga globokega brezdomna, katere so časi ustvarili in jih ni moči odstraniti v tem trenutju.

Ni li pametneje pustiti pogubno, dvojljivo lov, ter korakati za postavljenim ciljem, odstranjevati polagoma ovire jedno za drugo, popravljati pot in graditi varne mostove ondi, kjer nam neprestopna globina zija nasproti?

Mogoče, da se bodo nekateri idejali, za koje se zdaj navdušujejo nebrojne družbinske vrste, uresničili svojedobno. Toda uresničili se bodo gotovo prej, če so pošteni, ako pot, po koji nam je hoditi, ne bode nastljana — s trnjem bēde in znamenji največjega človeškega trpljenja!

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. aprila.

Notranje dežele.

Državni zbor. Prvi meritorični predmet, s katerim se bode bavil državni zbor, bode budgetni provizorij. Ta zadeva rešiti se ima še pred adresno debato. Pričakovati je, da se ta stvar reši brez posebne debate, kajti vse stranke bodo počakale, da pri adresni debati pojasnijo stališče svoje.

Oče in mati bđita vrsteč se noč in dan pri postelji svojega ljubljenca. Spanec zapušča tudi njune oči. Negotovo srčno stanje, smrten strah leži na njunih prsih kakor atlantova teža. Pride četrti dan. Zvečer baš ko zdravnik odide, usede se otrok na postelji, gleda s svojim srpim pogledom v prazen zrak, zgane se, in prvič bledete njegovi ustnici besede brez zveze.

Zdaj omahne. Mati ga boža in tolaži, govori nežno in pomilovalno, da ji srce krvavi, — pa otrok ne preneha, govori zmirom, — blēde. — Spominja se tega ali onega. Kliče mater, samo mater, in zopet hoče neko igračo, potem piti, ali kliče kakega svojega tovariša.

Nekaj časa nastane smrtna tišina. Otrok leži mirno, njegova sapa je težka, — včasih zastaja. Zdaj zastoče in vstane po koncu in hoče s postelje ulti. Mati ga srečno ujame v svojem naročji. Zopet se vleže, zopet blēde, zopet kliče mater z glasom tako mehkim, tako elegičnim, ginljivim, da srce materino od žalosti poka. — Vse, kar otrok hoče, vsako igračo, vsako malenkost mu prinesó. Danes bi mu tudi oče nobene prošnje ne odbil, če tudi je bil prej tako strog, prestrog.

Ure minejo počasi, jednakomerno. Tudi nekateri od poslov so pritihotapili se za duri spalnice, da bi poslušali, — in med njimi je bil tudi stari Bartovec. Tudi on sliši, kadar se duri odpró, ko izide ali vstopi kdo v sobo, otroka stokati z ginljivim glasom, pa njegovo srce je kakor kamen . . .

Mladočehi. V kratkem bodo Mladočehi poskusili, kako težavno je, če je kaka stranka osamljena in je pri tem v opoziciji. Najprvi bode to čutil dr. Engel. Njega volili so v Benešovu. V tem mestu bi pa radi, da bi bil kolodvor železnice iz Selčanov v Votico prav blizo mesta. Obrnili so se zaradi tega do staročeskega poslanca Pollaka, ki pa jim je obljubil, da se bode poganjal za to železnico, ali zastran kolodvora naj se pa obrnejo do svojega poslanca dr. Engla. V kratkem odide deputacija k dr. Englu, kateri pa menda ne upa ničesa doseči in „Narodni Listy“ zategadel že pišejo, da Mladočehi ne bodo pometali ministerskih pragov. Vidi se torej, da bi najrajši videli, da bi jih volilci ne nadlegovali s takimi prošnjami.

Vnanje države.

Ruska nadvojvodinja Olga, kakor poročajo poljski listi, ni umrla naravne smrti, temveč se je umorila sama, ko se je peljala v Harkov. Če je to res, je težko vedeti in poljski listi tudi neso posebno zanesljivi.

Bolgarija. Bolgarski uradno sicer ne priznani zastopnik na Dunaju Načević ostavil je že Dunaj in odpotoval v Sofijo, kjer prevzame finančno ministerstvo. Njegov naslednik bode menda bivši bolgarski pravosodni minister, ki je tudi konservativen, kakor je bil Načević. V Načeviću Bolgarija dobi dobrega finančnega ministra. On je v finančnih zadevah izurjen kot bivši trgovec in kot bivši finančni minister. Stambulov dobil bode v njem tudi dobrega sodelavca, ki pa ne bode tako zavisen od njega, kakor je bil Belčev. Načević je mož, ki se nikakor ne boji nikomur povedati svojega mnenja. Zaradi tega je o svojem času bil dal ostavko, ker se ni dal v vsem voditi od Stambulova. Pričakovati je pa, da se bodeta moža sedaj bolje sporazumela, ker vesta, da je v sedanjem težavnem času potrebno vzajemnega delovanja.

Srbija in Bolgarija. Morilcev ministra Belčeva še sedaj nimajo, dasi se je iz Sofije že poročalo, da jih kmalu dobé. Dosedaj se je izvedelo, da so se morilci v Belemgradu ustavili pri tolmaču francoskega poslanstva, Dumi, kateri jih je spremljal v Zemun. Ta Duma je makedonski Grk in je le navidezno nastavljen pri poslanstvu, v resnici je pa načelnik zavoda „sv. Save“, kateri vzgoja srbske učitelje za Makedonijo in je sploh na čelu srbske agitacije na Balkanu. On tudi v francoske liste pošilja lažnjiva poročila o razmerah v Makedoniji in Bosni. Večkrat tudi potuje po Makedoniji in agituje za srbstvo.

Srbija. Ministerski predsednik Pasić in pa finančni minister Vujić odideta v Peterburg zaradi nekih finančnih zadev in pa da ruskim vladnim krogom razložita, da ni v Srbiji vse tako, kakor v Rusijo poroča metropolit Mihael. — Metropolit je v ruskih vladnih krogih večkrat skušal počrtniti radikalce, in odtod prihaja, da ruski vladni in konservativni listi ne pišejo posebno prijazno o srbski radikalni vladi, ki vlada po zapadno-evropskih parlamentarnih načelih, ne pa po starih slovanskih tradicijah.

Skopeljska afēra. Papež je apostolskemu delegatu v Carigradu naročil, da se zahvali avstrijskemu poslaniku, ki se je tako odločno potegnil za katoličane v Skoplju in dosegel, da se jim zopet postavi zvonišče.

Anglija. V angleški spodnji zbornici se sedaj vrši obravnava o nakupu posestev na Irskem, ki bi se potem prodala zakupnikom z ugodnimi pogoji,

Mož, katerega otrok ravno zdaj visi med nebom in zemljo, bil mu je toliko krivic storil; tudi zadnje kazni se še živo spominja; ranjeno njegovo lice se tudi še vidi, in ni torej čuda, ako v duši starega moža zaraja nekaj kakor veselje nad nesrečo, katera je zadela tistega, ki ga je mučil.

Veselje, ki ga ravno navdaja, je krivo, da se je dlje, kakor drugi, pri durih zamudil. S temnim obrazom stoji, naslanjaje se na steno, in gleda v prazen zrak. Okrog vlada tišina, samo buren vihar, ki je zvečer nastal, močno žvižga in stoče. — V tem trenutku nekdo odpré duri in stari mož zasliši srce pretresajoče besede bledečega otroka: „Ah, mama, — mamica! Le jedno, jedino jabolčko, — le jedino mišenjsko jabolčko!“

Mati ga tolaži: „Nimam, ljuba duša, nimam. Pa jutri zjutraj na vse zgodaj pošljem po nje v mesto.“

Nekaj časa je tiho. Potem deček z vstrajnostjo bledečega človeka zmirom suče govor na svojo stvar:

„Mama, mama, jaz hočem mišenjsko jabolčko, — mišenjsko — jabolč — jabolčko . . .!“

In njegov glas je tako ginljiv, tako bridek, da mati solzeč se odgovarja: „Nimam, dušica draga, nimam. Vso hišo smo preiskali, po jabolčku niti sledú ni . . . Bodi tiho, jutri zgodaj vse, vse dobiš, kar le bodeš hotel!“

Nekaj časa mine in potem kliče otrok znova. Njegov glas tako srce pretresa, da se tudi staremu

tako pa bi na Irskem s časom dobili samostojni srednji kmetski stan. Predlog je gotovo velike važnosti. Liberalna stranka tudi priznava, da je stvar potrebna, ali misli, da bi se poprej morala Irski dati primerna lokalna uprava, katero bi nadzorovala izvajanje tega zakona. Vlada se je izrekla proti liberalnemu predlogu. Parnell je pa za vladni predlog, ker bi se sicer tako važna stvar zavlekla, ali vendar je on tudi za to, da bi voljeni irski grofijski zbori izvajanje tega zakona nadzirali, kader se uvedó, poprej ga pa mora izvajati vlada sama.

Ruska vzhodna politika. Velikega pomena je, da ruski poslanik v Bukareštu pojde za poslanika v Lizabon, na njegovo mesto pa pride dosedanji poslanik v Lizabonu Fonton, o katerem se pripoveduje, da je jako odkritosrčen mož in torej ne bode nadaljeval intrig svojega prednika. Hitrovu se je stališče omajalo, ker vsi njegovi napori neso imeli vspeha in pa ker se je zvedelo, da ni popolnoma pošteno gospodaril s tajnimi agitacijskimi fondi. Tudi se je bilo že preveč zvedelo, da on pospešuje agitacije v Bolgariji. Gospodarstvo agitacijskih fondov izročilo se je sedaj bivšemu častniku ruske žandarmerije in višjemu nadzorniku Gagarinove družbe. Ta bode odslej plačeval razne agitatorje. Za vlado rusko je to toliko boljše, da ne bode oficijelno rusko zastopstvo prizadeto, če se ponesreči kaka nakana agitatorjem.

Izvirni dopisi.

S Skaručine, 18. aprila. Naše sicer lepo polje je še vse rujavo, prazno. Huda zima, največ pa še zadnji pomladanski mraz je uničil vso ozimino, tako da smo jo morali večinoma podorati ali pa posevati. Ostre zime žalostnih nasledkov pa ne najdemo le na polju, ampak tudi pri ljudeh, posebno pri starih, onemoglih. Tako so imovití ljudje ravno to zimo imeli prelepo priliko podpirati reveže. S pohvalo spoznam, da se takih darežljivih, usmiljenih sre ravno v tej soseski ne manjka; trdosrčnosti pa boš tu zastoj iskal. Ne bom jih našteval tistih dobrih duš — v bukvah življenja so zapisane — katere so marsikateremu onemoglemu starčku, onemogli starki, pošiljale sedaj tečne hrane, sedaj drv za kurjavo, sedaj zopet kako gorško obleko. Toda ubožec dobi po tem potu en dan preveč in več dni zopet nič; zato je soseska sklenila, da bodo take sedaj po hišah redili. Na ta način preskrbuje sedaj soseska 74 let staro vdovo Marijo Čarman, rojeno Tavčar. Sirota nima svojih, ima pa neozdravljivo bolezen, zaradi katere je bila že večkrat v bolnišnici. Ker je ponižna, potrpežljiva in dobrotnikom hvaležna, ji prav radi postrežemo; saj vemo nauk sv. Pavla, da smo dolžni za domače skrbeti, sicer bi bili slabši kot neverniki. Na to nas je tudi zadnjič, ko sta bila afrikanska misijonarja v Ljubljani, „Narod“ opomnil, češ, domače podpirajte, ne tujih. O ko bi „Narodovci“ saj to sami storili, kar druge učé. Mi pa tudi tujecev ne preziramo, ako le moremo.

Dnevne novice.

(Volitve v mestni zastop Ljubljanski.) Danes je volil tretji razred. Vdeležba je bila jako živahna.

možu, ki pred durmi posluša, srce krči od sila čudnega čuta. Zdaj je Bartovec zmajal z glavo, šel doli in vstopil obotavlja se v izbo, kjer se je vlegel za pečjo. Zapré oči; hoče zaspati, pa ne more. V njegovi duši zopet zaraja slika bolnega otroka. Zdi se mu, da sliši še sedaj njegov ginljivi in elegični glas.

Celo uro leži še dalje stari mož za pečjo; pa ta prizor ga preganja z vstrajnostjo divjih sanj. Zdaj, malo pred polnočjo, je vstal in šel na dvor. Burja še zmirom stoče in žvižga. Noč je temna in leden vihar piše ter raznaša kepe gostega snega po dvoru. Trenotek se stari mož še obotavlja, — potem počasi gre proti vratom, odpre in izgine v temni noči.

Menda še nihče ni šel prostovoljno na tako pot v tako slabem vremenu, kot stari Bartovec. Ni šel po tej poti prvič, pa nikoli v taki burji, kakor danes. Divjega stoka in žvižganja viharja ga sicer ni strah, pa nogi sta v snegu do kolen in še višje. In vihar je tako mrzel, tako oster, da tudi kosti predira. Še sreča, da je vihar pihal od zadej. Mimo tega je bilo treba na to pot dvakrat več časa, kakor navadno.

V mestu stari mož na več krajih potrka, prej ko odpró in prodadó, česar hoče: nekoliko mišenj-
skih jabolček.

Z mirno zadovoljnostjo gre nazaj. Zdaj mu piše vihar naravnost v obraz; pot je težavnejša, nevar-

Od 1184 glasov je bilo oddanih 689; od teh je dobil g. Kajzel 367, g. Kunc 365, gospod Supančič 365, ki so torej izvoljeni. V manjšini so ostali g. A. Kalan s 324, g. L. Ravnihar s 320 in g. J. Dovgan s 320 glasovi. Nasprotni ostrom bode gotovo vsemusvetu naznanil to Pyrrhovo zmago, h kateri je pripomogel „golaš“ in volilna komisija, proti kateri nezakonitemu postopanju je protestiral tudi vladni komisar. Na čelu radikalnih volilcev je korakal zastavonoša nemškega „Turnvereina“, gosp. Dornig, ki je menda že v bitki na Janjčem stekel si neveljvinih zaslug za tedaj še ne porojeno „Slovensko društvo“.

(Gospod ministerski predsednik) je včeraj poslal gospodu deželnemu predsedniku baronu Winklerju telegram, v katerem mu izraža obžalovanje zaradi bolezni in toplo željo, da kmalu ozdravi.

(Ponižna prošnja.) Jaz — Valentin Vodnik — pred c. kr. gimnazijo lepo prosim, da mi slavno mestno starešinstvo blagovoli skoro poslati mestnega vrtnarja, da me nekoliko očedi in osnaži ter s cvetlicami olišpa za prihodnji krasni majnik, in baram ponižno, kedaj vendar dobim pristojno ograjo, da se mi ne bode godilo več tako po pasje, kakor se mi dozda?

(Koncert „Glasbene Matice“.) Izredno lep vspeh zaznamuje s svojim koncertom v soboto večer in zajedno prvim nastopom svojega novega moškega zbora glasbeni naš zavod v zgodovini svoji. Vspored bil je zanimiv, izvrševanje pa v vsakem oziru častno. Novi zborovodja, gospod dr. Gross, izkazal se je vestnega vodjo, ki ni samo kos svoji nalogi, ampak plamti tudi z gorečnostjo za pesem slovensko. S tem hočemo zajedno priznati zboru — družbi inteligentnih pevcev — vso čast na veliki ljubezni in vstrajnosti, koje je bilo neobhodno treba, da se je dosegel umetniški vspeh. Gospod J. Noll, ki je po vrnitvi v našo deželo v prvo javno nastopil, pel je prav dobro. Pričala je vsaka točka o tem, da nismo od njega, opernega pevca, zaman pričakovali nenavadnega petja. Daj nam Bog in sreča, da se smemo odsihdob često veseliti podobnih posrečenih koncertov. Močij, in sicer dobrih, imamo dosti. Občinstvu pa zanimanja ne manjka, obisk zadnjega večera pričal je o tem.

(Dolenjska železnica.) Kupčijsko ministerstvo je deželni vladi gledé dolenjske železnice od Ljubljane do Straže in od Grosuplja v Kočevje naročilo, da se na podlogi od c. kr. glavnega ravnateljstva avstrijskih državnih železnic v imenu društva dolenjskih železnic predloženih in za pripravne spoznanih načrtov vnovič pregleda nasvetovana izpremenjena proga pri Ljubljani, in da se izvrši komisija gledé postaj, nameravanih na omenjenih železnicah.

(Dolenjski kolodvor za tovorno blago v Ljubljani.) V soboto izročilo je g. županu Grasselliju posebno odposlanstvo hišnih posestnikov, trgovcev in obrtnikov šentjakobskega mestnega oddelka in

nejša. Z oblakov pada gost sneg, pot je nevarna, snega zmirom več in več ter moči že omagujejo.

Zdaj pade v sneg do pasa in zdi se mu, da več ne vstane. Zdaj se usede za nekim štorom do trda prepričan, da počaka jutra. Pa vsakokrat zopet vstane in gazi dalje, dokler pred seboj ne zagleda svojega cilja.

Sedaj potiplje žepe in kar osupel obstoji, — jabolčka je zgubil!

Vrne se in išče po sledih v temni noči, da je bilo kakor v rogu. Išče in išče, pa zamán

Kar zagleda jedno jabolčko na svojem sledu. Upogne se in kakor kako dragocenost je spravi, in zopet išče, pa zamán Jedno uro pozneje vrne se z jednim jabolčkom k gradu. Psi močno zalajajo, ko ga obvoajo; pa ko pride v dvor, spoznajo njegov glas in utihnejo. Počasi in tiho, kakor senca, koraka stari mož čez dvor, pritihtopi se v vežo in stopaje po stopnicah približa se durim spalnice, v kateri leži najemnikov otrok, in dozda menda še želi jabolčka, katero mu je stari mož prinesel.

Potrka rahlo na duri. Nihče se ne oglasi. Odpre in vidi dremljajočega otroka na postelji in poleg postelje mater, ki jo je sedečo spanec premagal.

Tiho in pazljivo vstopi, približa se postelji, položi jabolčko na odejo ter zopet tako tiho in pazljivo odide. Potem smukne v svojo izbo in se vleže, da ne bi kôga prebudil.

karlovskega predmestja prošjo s 171 podpisi, v koji se g. župan pozivlje, da se v dan 27. t. m., ko se bode vršil železniški pregled, ki se začne na državnem kolodvoru v Ljubljani, dalje gledé števila, lege in imen nameravanih postaj, dovoznih cest in njih črt, — poteza živo za zgradbo kolodvora za tovorno blago na dolenski cesti, torej blizu mesta, a ne šest kilometrov od nameravanega postajališča „pod zelenim hribom“ — gori v Šiški. Mi le željo dostavljamo, da bi se to uresničilo, kar želi dolenski stran.

(Petindvajsetletnica.) Načelnistvo občnega kranjskega veteranskega vojaškega kora je izdalo sledeči oklic: Zborovanje sobojevnikov iz l. 1866 s skupnim povabilom bojevnikov iz let 1848., 1849., 1859., 1864. in 1878 bode v nedeljo dne 26. aprila t. l. popoldne ob 2. uri v dvorani ljubljanskega mestnega magistrata, da se dogovoré o praznovanju 25letnice bitke pri Kustoci. Tovariši! Dne 24. junija t. l. bode preteklo prvo četrtletje, ko so se c. in kr. avstrijski vojaki pod skušenim vodstvom Nj. c. in kr. visokosti g. nadvojvode maršala Albrehta slavno bojevali pri Kustoci in priborili si velikansko zmago. LAVORIKE, ki so krasile avstrijskega orla, spleтали so tudi vrli naši domači polki, kateri so se pri Kustoci po zgledu svojih hrabrih očetov, držeč se gesla: „Vse za Boga, cesarja in domovino“, v bran postavili za čast domovine ter se bojevali z junaško hrabrostjo in vstrajnostjo. Petindvajsetletnica naj bode rodoljubna in hvaležna izjava, za katere izvršitev hočemo delovati po geslu našega preljubljenega, presvetlega cesarja Frančiška Jožefa I.: „Viribus unitis“.

(Slovensko gledališče.) Zadnja predstava je privabila v čitalnično dvorano toliko občinstva, da so bili vsi prostori zasedeni. Beneficijanta gđ. Nigrinovo in g. Perdana je občinstvo pri nastopu živahno pozdravilo. Kot igralca nam je v prvi vrsti omeniti g. Borštніка, ki je izvrstno pogodil bogatina Blodvelja. G. Perdana je v vlogi strežaja Volteja kot igralec in pevec pokazal, da stalno napreduje. Gđ. Nigrinova je kot hišina Roza z naravno igro in prav dobrim petjem zaslužila vso pohvalo. Pretesni prostor na odru je kriv, da pri mnogih prilikah ne gre vse gladko in točno.

(Društvo za gradnjo sirotišča v Kočevju) imelo je včeraj dopoldne ob 11. uri v magistratni dvorani pod predsedništvom ces. svetnika in vodje g. Mahra svoj tretji občni zbor. Poročilo poudarja, da se prispevki le pičlo stekajo. Članov, in sicer častnih, podpornih in dobrotnikov broji zdaj društvo 1921. Vsa imovina v gotovini znaša koncem 1890. leta: 29.612 gld. 6 kr. Po odobrenem računskem poročilu zaključil je predsednik gospod Mahr zborovanje in pričelo se je zasebno odborovo posvetovanje.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je podaril gosp. Lavoslav Apat na Vranskem svoto 15 gld. 86 kr., t. je skupino vseh onih troškov, ki je provzročuje vsaka podružnica ob ustanovljenju, kot so na pr.

V tem hipu se prebudi mati pri postelji svojega ljubljence Neverjetno! — Kmalu bi bila zaukala, ko se nekoliko pozneje tudi otrok prebudi in hlastno seže po mišenjskem jabolčku, katero se je bilo najedenkrat pokazalo na njegovi postelji . . . Držeč jabolčko v ročici, zaspi ž njim kakor z divnim talismanom.

* * *

Minulo je deset dnaj. Bolezen otroka se je na bolje obrnila. Nada na ozdravljenje ni bila več izključena. Otožnost je izginila raz čelo očetovo, britka skrb materina se je umaknila blagodejnemu miru. Pa kdo in na kateri način je njihovega otroku napravil veselje v najkritičnejši dóbi njegovega življenja, tega ni nihče vedel.

Stari Bartovec je po nekaj dnevih delal kakor navadno in nikdo ni opazil, da hudo kašlja. Nikomur tega ni tožil, — trpel je. In ravno v tem času, ko je zdravnik naznanjeval veselim starišem, da je nevarnost minula, v kateri je bil njihov ljubljeneec, ostal je stari Bartovec za pečjo. Sicer bi nikdo zanj ne maral, pa ker je bil zdravnik ravno na dvoru, poslali so ga k staremu Bartovcu. Brezobzirno je naznanil zdravnik hudo vnetje pljuč in obljubil, da se gotovo družega dné zopet pripelje.

Pripeljal se je; a stari mož ni več potreboval njegove pomoči. Umrl je po noči v hudih bolečinah, in niti omenil ni, da je sam svoje smrti kriv.

kolki, poštnina, pisemski papir z zavitki, družbeni pečat in vabila. — O tem svojem daru nas obveščujoč končuje: „Samo ob sebi je umevno, da ne zahtevam povrnitve teh troškov; znamovani znesek polagam na altar mile mi in drage očevine. Največe zadoščenje mi je, da je trud moj obrodil tako obilen sad.“ — Mi hvaležno pristavljamo: Veliko tako vnetih narodnih delalcev — in naše delo ne bo brez sadu!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Vojški nabori) za sodniški okraj ljubljanski so se vršili minoli teden v poslopju c. kr. okr. glavarstva za ljubljansko okolico. Poklicanih je bilo 622, potrjenih 177 mož.

(Prememba v posesti.) Tukajšnji zobozdravnik g. Paichel je kupil nekdanj Koglovo hišo „pri lovcu“ ob rimski cesti od kranjske hranilnice za 22.000 gld. — Kleparski mojster g. Stadler je kupil od gospe Puppo hišo na Starem trgu za 13.500 gld. — Gospa Ivana pl. Zhuber je kupila od stavbinske družbe novo hišo na Vrtači.

(C. kr. kaznilnica.) Danes se je preselil c. kr. nadravnatelj g. Jaromir Janota na svoje novo mesto v Kartavzu pri Jčinu; vodstvo c. kr. kaznilnice na Gradu pa je prevzel c. kr. kontrolor g. L. Luscher.

(Kranjska stavbinska družba) bode zidala dve hiši za stanovanja blizu deželne prisilne delavnice.

(Akad. društvo „Slovenija“) na Dunaju priredi v sredo, dne 22. aprila, svojo XI. redno odborovo sejo z nastopnim vspeodom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo književnega odseka. 4. Slučajnosti. 5. Volitve: a) predsednika, b) odbornikov, c) namestnikov. Lokal: Restauration „zum Magistrat“, I. Lichtenfelsgasse 1. Začetek ob 1/8. uri. Slovanski gostje dobro došli. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Tržaški mestni svet) je imel dne 16. t. m. sejo, v kateri je prišlo na vrsto zopet vprašanje zaradi nove četverorazrednice z italijanskim učnim jezikom pri sv. Mariji Magdaleni. Svetovalec dr. Sancin se protivi taki šoli in stavi predlog, naj se tam osnuje jednorazrednica s slovenskim učnim jezikom in za vzdrževanje te šole dovoli kredit 800 gld. Ta predlog je podpiral tudi svetovalec Nadlišek. Večina pa je zavrgla dr. Sancina predlog in sprejela predlog šolskega odseka.

(Nestrpnost.) Iz Trsta je nekdo poslal blago v Gorico ter napisal slovenski naslov. Dotični urad južno-železniške postaje pa je poslal pošiljatev v Veliko Gorico na Hrvaškem. Blago je romalo devet dni.

(Nasledki žganjepitja.) Prevžitar Jurij Zdovec, župnije Dobje, napil se je dne 15. t. m. v Planini nad Sevnico žganja, vrnil se po noči sam domov, padel nesrečno na glavo ter se ubil. Zdravniki so raztelesili truplo, katero je bilo pokopano na pokopališču v Planini.

(Kmetijsko in gozdarsko razstavo) bode priredilo v Gorici c. kr. kmetijsko društvo od 12. do 27. septembra t. l. v spomin stopetindvajsetletnice društvenega obstanka. Iste dni bode ondi zboroval IV. avstrijski vinarski kongres.

(Shod županstev ajdovskega okraja) na Goriškem je bil dne 12. t. m. pri Rebku na Goričici. Navzočih je bilo do petdeset županov in drugih veljavnejših mož iz Vipavske doline. Sklenili so ponoviti prošnjo za železnico od Logatec po Vipavski dolini do Gorice ter odposlati poslancem prošnjo za znižanje zemljiškega in obrtniškega davka.

(Bela zastava) je visela od Velikonočne nedelje do 8. aprila nad ječo c. kr. okr. sodišča v Ljutomeru.

Raznoterosti.

— Statistika reda trapistov. V Rimu se je 6. t. m. začel generalni kapitel reda trapistov tako imenovane starejše reforme. Na posebno željo papeževo zbrali so se v Rimu načelniki vseh samostanov te kongregacije, da se posvetujejo o zadevah reda. Kongregacija dobro vspeva in ima sedaj 22 samostanov, mej njimi štiri za sestre, dočim jih je 1880. leta imela le 14. Celo v Kitaju, Palestini, Afriki in Avstraliji so trapiški samostani.

— Nova dosmrtna člana gosposke zbornice. V gosposko zbornico poklicana sta kot dedna člana knez Jurij Czartoryski in komornik grof Ervin Nostic-Rinek. Prvi je že znan parlamentarec, ki je v poljskem klubu dosledno se potegoval za to, da Poljaki ostanejo v zvezi z desnico. O njem se je že večkrat govorilo, da bode poklican v go-

sposko zbornico. Grof Ervin Nostic Rinek je pa še mlad mož in član kluba veleposestnikov češkega deželnega zbora. Nova člana gosposke zbornice sta torej konservativca.

— T o b a k. Leta 1560. poslal je tedanji francoski poslanik na portugalskem dvoru, Jean Nicot, prvo tobačno seme francoski kraljici Katarini Medici, in že leta 1621. uvédel je kardinal Richelieu tobačni davek. Koj iz začetka prinašal je ta davek državi vsako leto 250.000 lir (11.600 gld.). Že leta 1718. narasla je ta svota na 4.000.000 lir. V vsem prinesel je tobak francoski državi v letih 1621—1791 235.000.000 lir. Leta 1830. znašal je tobačni davek 45.000.000 frankov, v naslednjih 50 letih pa je narasel na 242.000.000. Vsega imela je Francoska do danes od tobaka 9 milijard (9000 milijonov) frankov dobička. — Jean Nicot-u, ki je prvi vpeljal na Francoskem tobak, mislijo Francozje postaviti velik spomenik. r.

Telegrami.

Dunaj, 20. aprila. Poslanci Coronini in tovariši stavi so predlog, da se sestavi sodišče za presojevanje veljavnosti volitev, proti katerim so uloženi ugovori. — Wrabetz in drugovi predlagajo, da se premeni konkurzni red in primerno poostri kazenski zakon. — Plener in tovariši stavi so pa predlog, da se uvedejo direktne volitve v kmetskih občinah in bi bili volilni kraji sedež okrajnega sodišča in vse občine, ki imajo nad 1000 prebivalcev. — Derschatta in tovariši predlagali so, da se premeni zakon o vojaški taksi tako, da se opusté nižji tarifni razredi, višji pa bolj obremené. — Jaques in tovariši interpelovali so zastran tega, da bi se, kakor je želeli, priznala že po 35 letih polna pokojnina uradnikom, kateri imajo opravljati težavno službo. — Finančni minister predložil je načrt zakona zastran pomnoženja bakrenega denarja, kakor se je o tej stvari sporazumela vlada z ogrsko vlado. Ta zakon pooblašča vlado, da pomnoži bakren denar za milijon goldinarjev. Jednak načrt zakona predložil se bode tudi zbornici poslancev v Budimpešti. Na Ogrskem kovali se bodo samo krajcarji.

Dunaj, 20. aprila. Cesar je vsprejel novo voljeno predsedništvo zbornice poslancev, Smolko, Chlumeckega in Kathreina.

Budimpešta, 19. aprila. O napadu v stolni cerkvi vacovski se poroča, da kanonik Kanda ni mrtev, vendar pa nevarno ranjen.

Berolin, 19. aprila. Ožja volitev med Bismarckom in Schmalfeldom bo dne 30. aprila.

Pariz, 20. aprila. Anarhisti razširili so v trdnjaviških vojašnicah 5000 manifestov, v katerih se pozivljejo vojaki, da se spuntajo v dan 1. maja.

Portsmouth, 20. aprila. Moštvo 34. baterije se je, pritožujoč se, da je preobremenjeno, branilo nastopiti pri paradi. Polkovnik jih je vendar pregovoril, da so nastopili. Po paradi zaprli so najstareše vojake in jih bodo postavili najbrž pred vojno sodišče.

Atene, 20. aprila. Listi poročajo o neredu na Krfu, proti tamošnjim židom vlada nekda velika razdraženost, katero je povzročilo to, da so našli mrtvo truplo umorjene deklice v židovskem delu mesta.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—69)

Tuji.

17. aprila.

Pri **Maltcu**: Gürtler, Fery, Simon, Weiss, Peter, trgovci; Dubsy, Moskovich, Goldstein, Fränk, potovalci, z Dunaja. — Schleimer, Jaklitsch s sinom, iz Kočevja. — Graf, potovalec; Manheimer, trgovec, iz Brna. — Duri, trgovec, iz Trsta. — Seydler, profesor, z družino, iz Prage. — Mayer iz Solnograda. — Jourez, poročnik, iz Trebinja. — Wagenseil, trgovec, iz Nice.

Pri **Stonu**: Iner, Pollak, Prosinagg, trgovci, z Dunaja. — Adolph iz Olomuca. — Sandri, c. kr. tajnik v pokoju, iz Kamnika. — Lončarič, stavbeni podjetnik, iz Sele. — Goldstein, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Engelsberger, trgovec, iz Krškega. — Ekl, c. in kr. nadporočnik, iz Trbiža. — Chitz, trgovec, iz Budejvice.

Pri **avstrijskem caru**: Lansel, trgovec, iz Pise. — Herman iz Trbiža. — Krone, c. kr. nadporočnik, iz Sarajeva.

Pri **bavarskem dvoru**: Klemenčič s soprogo iz Zagorja.

Umrli so:

V bolnišnici:

17. aprila. Terezija Zabukovic, dekla, 16 let, myelitisa transversa. — Marija Mejač, gostija, 62 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v 24 ur
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
17	7. u. zjut.	736 0	3-8	sl. vzh.	oblačno	0 00
18	2. u. pop.	734-9	9-4	„	del. jasno	
19	9. u. zveč.	735-9	4-1	sl. svzh.	jasno	
17	7. u. zjut.	736-3	1-2	brezv.	megla	0-40 dež
18	2. u. pop.	735-3	12-0	sl. zapad	del. jasno	
19	9. u. zveč.	737-2	7 0	„	jasno	

Srednja temperatura obeh dni 5-8°, in 6-7°, oziroma za 3-5° in 2-7° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

20. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92 gld 45 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16% „	92 „ 50 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 70 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 75 „
Akcije avstr.-ogerske banke	990 „ — „
Kreditne akcije	300 „ — „
London	116 „ 30 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonid.	9 „ 22 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 49 „
Nemške marke	57 „ — „

Javna zahvala.

Sledeči gospodje blagovolili so v zimskem tečaju leta 1890/91. pristopiti kot podporniki akad. društva „Slovenija“ na Dunaju ter so darovali: Gosp. Vaso Petričič v Ljubljani, 5 gld.; gosp. dr. Karol Slanec v Rudolfovem 5 gld.; gosp. dr. Pavel Turner na Dunaju, 10 gld.

Odbor akad. društva „Slovenija“ šteje si v prijetno dolžnost, blagodušnim dobrotnikom se najtopleje zahvaljevati na podpori ter jih ob enem prositi še nadaljnje naklonjenosti.

Na Dunaju, dne 18. aprila 1891.

Za odbor akad. društva „Slovenija“:

L. Batič,
t.č. predsednik.

Fr. Regally,
t.č. blagajnik.

Osem odlikovalnih kolajn!

Priznано najboljše

ročne harmonike

dobé se pri

Ivanu N. Trimmel-u

na DUNAJI, VII., Kaiserstrasse 74,
postajališče tramwaya, črta proti dvorcu.

(24—8) Največja zaloga

muzikalnega orodja,
zanesljiv izdelek, nizke cene.
Ceniki zastoj.

Ana Rupnik,

izdelovalka umetnih cvetlic,

sv. Petra cesta št. 13.

priporoča visokočastiti duhovščini in slav. občinstvu vsa v to stroko spadajoča dela po primerui ceni. (4—3)

C. kr. privileg.

umetelni zavod za cerkveno opravo

v Freistadtu (Gorenje-Avstrijsko)

prodaje priznано umetelne:

altarje, lece, spovednice, stole,
grobne spomenike, križeva pota,
slikano steklo, paramente, ban-
dera, božje grobove, orglje in
harmonije. (10—2)

Prejemljejo se imenovani predmetje tudi v popravo.

Vzorci in drugo brezplačno.

Plačevanje jako ugodno.

Tisk „Katoške Tiskarne“ v Ljubljani.